

Yunak

3/4 1995

Пластовый Журнал

ЗМІСТ

Від редакції і про співробітників 1

Пластовий закон - Пластун є братерський 2-3

Портфоліо - Адріян працює в Україні 4

Традиції - Сватання на таборі 5

Наш гурток - Про першунів Орликіяди 6

Скавтінг - Джемборі '95 7

Табори - Бон Еко, Коні, Вітрильники 8-13

Табори - Мандрівний, Писаний Камінь 14-16

Табори - Банфф, Джемборі, Зовча Тропа 17-22

Табори - Новий Сокіл, Морський, КВТ, Ровери 23-24

Табори - Лісова Школа, Вузол 25-27

Пісні - Чи відгадаєте? 28

Гри - Як зробити Мішанку 29

Провідництво - 3Б 30

ЮНАК - Журнал пластового юнацтва

Сторінка братчика і сестрички - Про вишкіл 31

Комп'ютери - Як можна літати по світі 32

Спорт - Український чемпіон 33

Тут і там - Вісті із пластових станиць 34-35

Різне 36

3-4(334-5) 1995

ISBN 0044-1384

Ціна: \$4.50

Редактор

пл.сен.

Оксана Закидальська

Мистецьке оформлення

Юрій Онух

Технічний дорадник

пл.сен. Андрій

Геник-Березовський

Адреса редакції:

Yunak

2199 Bloor St. West

Toronto, Ont. M6S 1N2

CANADA

Fax: (416)763-0185

Адреса адміністрації:

Plast Publishing

144 Second Ave.

New York, NY 10003

USA

Fax: (212)475-6960

Виготовлено на системі PowerMacintosh 7100/80/QuarkXPress 3.31 при КТРС-Канада

Видруковано заходами Babiuk Enterprises, Rochester, NY, USA.

ІВАНЧУК

РЕД АКЦІЇ

Big

Представляємо вам це спеціальне подвійне таборове число ЮНАК-а. Щоб могли помістити якнайбільше матеріалів про літні юнацькі табори, в цьому числі ми опустили деякі сталі розділи. Зате маємо 20 сторінок про самі табори!

Тут знайдете інформації про крайові табори в Канаді, про окружні і спеціалізаційні табори в Америці і про кілька таборів в Україні. Крім того друкуємо знімки і дописи із ХУІІІ-го скавтського джемборі в Голляндії, на якому вперше була офіційна делегація з України. Як позбирали ми всі ці інформації? А це завдяки багатьом пластунам і

приятелям Пласту, молодшим і старшим, таборовикам і виховникам, які надіслали нам матеріали про свої табори і про цікаві пригоди. На останній сторінці журналу знайдете список всіх, що прислужились до цього числа - список включає 27 людей! Там не враховано тих юнаків і юначок та виховників які писали надіслані дописи (їх імена підписані під статтями). Дякуємо всім за таку гарну співпрацю. Це доказ, що ви не лише читаете ЮНАК-а але і хочете його творити. В наступному числі повернемося до наших сталих розділів. Присилайте далі новини про себе, про свій гурток і курінь.

Скоб!

Оксана Засиданська
РЕДАКТОР

Рисунки Микитюка вже регулярно появляються в ЮНАК-у - в цьому числі дивіться під заголовком „Пісні”. Маркіян почав рисувати коли ще був в народній школі і ходив до Онтарійської Галерії на лекції рисування. В своїй школі Маркіян вже кілька років

рисує для річників своєї школи а цього року він оформив обкладинку річника. Маркіян вже кілька разів робив проекти на різні пластові відзнаки - відзнака канадських крайових таборів - це його робота. Маркіян вже кінчає середню школу але ще не

рішений, що буде студіювати - мистецтво чи інженерію, математику чи біологію. Мабуть вивчатиме інженерію але не покине рисувати.

Пл.роз. Маркіян Микитюк є член гуртка „Платипуси” і курінний ХІ-го куреня ім. Северина Левицького в Торонті.

ПЛАСТОВИЙ ЗА КОН

БРАТЕРСЬКИЙ і ДОБРОЗИЧЛИВИЙ

Братерський

Братерський - це те саме, що приятельський. Братерськість - як дзеркало. Якщо Ти з усмішкою зустрічаєш другого, напевно він відповість Тобі усмішкою. Якщо Ти хочеш бути приятелем, побачиш що інші схочуть бути Твоїми приятелями. Якщо Ти сам приятельський, Тобі здобути приятеля не так трудно. Трудніше є затримати приятеля. Кожна людина, це індивідуальність, яка має свої думки і свої звички. Щоб бути добрим приятелем, Ти мусиш сприйняти людей, такими якими вони є, присвячувати їм увагу і шанувати їх погляди. Це не значить, що Ти мусиш бути такий чи така як всі. Справжні друзі будуть шанувати Твої погляди, зацікавлення і вмілості, які Тебе роблять тим ким Ти є. Коли Ти стаєш пластуном, Ти стаєш членом великої пластової родини, яка знаходиться в дев'ятох країнах світу. Ти також стаєш членом цілого скавтського світу і маєш друзів в кожній країні. Прочитай дописи Яреми Луціва і Ольги Катрич про їх участь в джемборі!

Доброзичливий

Бути доброзичливим значить бажати іншим добра. Щоб бути доброзичливим, Ти мусиш відчувати не лише свої потреби а і потреби других. Вислухай другого і постарайся уявити себе на його чи її місці. Не тяжко бути доброзичливим до людей, які близькі до Тебе. Тяжче бути доброзичливим до людей, яких Ти не знаєш, не розумієш або з якими Ти не погоджуєшся. Бути доброзичливим і вирозумілим до всіх - це добрий антидот до отруї ненависті і насильства, які так поширені сьогодні. Доброзичливість не обмежується до людей; вона відноситься й до природи і до нашого довкілля. З пошани до природи, ми повинні шанувати наше довкілля у всіх пластових зайняттях - практикувати безслідне таборування і мандрівництво.

Чи Ти є братерський чи братерська? Виповни цей запитник:

1. Коли я завважу в гурті незнайому особу я з нею заговорю ☐ все ☐ часами ☐ ніколи
2. Коли зустрічаю знайому особу я її вітаю. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
3. Я пам'ятаю, якщо хтось мені поміг. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
4. Якщо є новий член в гуртку я з ним говорю. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
5. Я говорю погані речі про інших. ☐ ніколи ☐ часом ☐ все
6. Я люблю слухати погані речі про інших. ☐ ніколи ☐ часом ☐ все
7. В школі я помагаю іншим з задачами. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
8. Якщо до мене прийде приятель додому, я його/її частую коли сам щось їм чи п'ю. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
9. Я сміюся якщо хтось зробить помилку. ☐ ніколи ☐ часом ☐ все
10. Якщо моя дружина програла гру, я похвалю противників. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи

Перша відповідь - 2 точки

Друга відповідь - 1 точка

Третя відповідь - 0 точок

14 до 20 точок - Ти є братерський

9 до 13 точок - Треба більше старатися

нижче 9 точок - Треба поправитися

Чи Твій курінь братерський? Переведіть цей запитник із Радюю Гурткових:

1. Новий гурток в курені познайомився із членами. ☐ скоро ☐ поволі ☐ ні
2. На зайняттях кожний гурток тримається окремо. ☐ ніколи ☐ часом ☐ все
3. Наш курінний звертається до кожного по імені. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
4. Наш курінний трактує всіх справедливо. ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
5. Провід куреня насміхається з молодших на таборі. ☐ ніколи ☐ часом ☐ все
6. В курені є такі члени з яких всі сміються. ☐ нема ☐ не думаю ☐ є
7. Старші члени помагають молодшим при розтаборенні ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
8. Наш курінь радо приймає нових членів які приходять вперше до Пласту ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
9. Якщо потрібно, гуртки діляться своїм вирядом із іншими гуртками ☐ все ☐ часом ☐ ніколи
10. На Раді Гурткових ми говоримо про братерськість ☐ часто ☐ рідко ☐ ніколи

Перша відповідь - 2 точки

Друга відповідь - 1 точка

Третя відповідь - 0 точок

14 до 20 точок - Ваш курінь братерський

9 до 13 точок - Треба більше старатися

нижче 9 точок - Треба поправитися

Коли ви виповнити ці запитники, принесіть їх на сходини і передискутуйте ваші відповіді.
Це буде гутірка на тему Пластового Закону!

Як можна плекати братерськість на таборі:

На першій ватрі, всіх таборовиків ділиться по парам. Члени пари знайомляться і при ватрі кожний представляє і каже три речі про свого партнера. Пара яка себе представляє, тримає свічку, щоб її було видно. На знімці: знайомляться на таборі „Вузол” в Україні.

Якщо на таборі Ти запізнав нового друга з іншого міста, обміняйся з ним або з нею адресами. На знімці ст.пл. Андрій Заярнюк зі Львова підписується на пам'ятку у записнику Ані Карпюк з Дніпропетровська.

Ф

п і

ПОРТФОЛІО

Р

П

Адріян Геврик - старший пластун і бувший курінний куреня Лісових Чортів - вже другий рік працює в Києві як директор представництва Дому Свободи в Україні

Працювати на проектах пов'язаних з Україною Адріян Геврик почав ще в 1989-му році, коли закінчив студії економіки в Пенсильванському університеті в Філадельфії. Його перша праця, після студій, була при Українському Інституті Гарвардського Університету. Гарвардський Університет був один з перших який почав наукові виміни з Україною. Адріян відповідав за організування друкарні недалеко Києва.

Вроках 1989-1992 він кілька разів їздив в Україну, де доповнював встановлення комп'ютерного обладнання в друкарні. В 1993-му році Адріян захистив свою магістерську дисертацію з економіки також в Пенсильванському університеті, і почав працювати для Фондації Сороса. Фондація спонзорує багато цікавих проектів в Україні і Адріян допомагає їм оцінювати які проекти варті підтримки.

Адріян Геврик

Адріян родився у Філадельфії де ходив до української школи і належав до Пласту. Спочатку як новак, а до недавня як юнацький виховник, Адріян їздив на багато таборів, найчастіше на Вовчу Тропу. Очевидно, що він здав матуру на курсах українознавства у Філадельфії і саме це знання української мови дало можливість Адріянові займати таку відповідальну посаду як директор Дому Свободи в Україні.

Що це за така організація Дім Свободи (Freedom House)? Ось як Адріян її описує: „це міжнародна правозахисна (human rights) організація створена ще в 1941-му році за ініціативою жінки президента Америки, Елеонори Рузвельт. Від першого дня до сьогодні, організація Дім Свободи займається захистом прав людини в цілому світі. У грудні 1994-го року було відкрито представництво Дому Свободи в Україні. Головна робота організації - спостерігати за дотриманням прав людини в Україні. Дім Свободи також організує навчальні програми для українських дорадчих установ

(think tanks) де інформує їх що це людські права і як їх треба вводити в життя держави. Недержавні організації - це щось нового в Україні і Дім Свободи помагає організаціям які досліджують стан демократизації в Україні. Члени Дому Свободи беруть участь у виборах, де вони спостерігають, чи вибори проводяться справедливо і чесно.

Тому, що незалежна преса і телевізія конечні для того, щоб Україна розвивалася як демократична держава, Дім Свободи підтримує незалежну пресу і організує виміни журналістів.”

Традиції

Сватання

Ватри на таборах - яка добра нагода перевести обрядові народні традиції - такі як хрищення, Купала чи весілля! Цього року, на таборі "Зелена Букова" в Україні, відбулась ватра „козацьке сватання“

За українським народнім звичаєм, коли хлопець хотів одружитись із дівчиною - або коли його батьки рішили, що вже йому пора одружуватися - перше відбувалося сватання. Хлопець, або його батьки, просили когось із родини, або з близьких знайомих, на сватів. Їх завданням було піти до дому дівчини і розвідати, чи вона і її батьки погодяться на подружжя.

Як виглядає таке сватання? Мама молодого обгортає хліб в білу хустку і дає сватам, які йдуть з хлібом і пляшкою горілки до хати молодої. У хаті, старший сват вітається, цілує хліб і передає його батькові дівчини, який також цілує хліб і кладе на стіл. Сватів просять сідати.

Зачинається розмова, але батьки молодої уважають своїм обов'язком трохи повагатися, навіть якщо і хочуть віддати доньку. Свати тоді кличуть молодого з дружною, які притягають за собою дівчину. Батько питає дівчину, що вона думає. Чемність вимагає, щоб хлопець нічого не говорив.

Якщо дівчина згідна, приносять рушники, які дівчина сама вишивала, і вона перев'язує сватів через плече а хлопцеві зати- кає вишивану хустку за пояс. Тоді батьки дають сватам свій хліб у заміну. Але коли сватство не прий- мається, сватам віддають прине- сений хліб а часами ще й гарбуз.

НАШ ГУРТОК

пл.вір. Ксеня Ганкевич

Хочемо з Вами поділитися крихіткою наших пластових переживань. Ми, гурток "Червона Калина", перейшли до юнацтва в січні, 1990-го року із завяттям до юнацької праці і цей запал не завмер до сьогоднішнього дня. Наш перший юнацький табір "Чи знаєш Ти?" відбувся на оселі Овасині. Від тоді ми кожного року їздимо на станичні, спеціалізаційні і вишкільні табори. Наш другий табір, "Нашадки временної слави" - це був наш улюблений юнацький табір. "Тільки табір" для підготовки прихильниць до першої проби відбувся в 1992-му році, а в серпні ми поїхали на ЮМПЗ, де ми брали участь в різних таборах. Ми таборували разом останній раз в 1993-му році на таборі "Колись давно на Україні", де ми три тижні мандрували в минулому України. Ми жили так як наші предки, вчилися українських звичаїв і переводили старовинні свята - Андріївський вечір, Івана Купала і українське весілля. В 1994-му році більшість нашого гуртка поїхала на новацький вишкіл. Того самого року, гурток "Червона Калина" виграв перше місце на Орликіяді. Цього літа ми розіхалися по різних таборах: КВТ, як сестрички на новацькі табори і на різні мандрівні табори, а кожен повернувся до станиці, взялися до праці. Майже всі члени гуртка є в курінному - проводі; ми продовжуємо працювати над III-ім етапом, працюємо з нашими новацькими роями, плануємо станичні свята і різні прогульки.

Мої найкращі спомини з юнацьких літ

Ксеня Ганкевич

В моєму пластовому житті я не можу відрізнити лише одного моменту, який був би найприємнішим для мене. Пам'ятаю роки повні радості, дружби і, найважливіше, сміху. Ми в гуртку вже товаришуємо від першого моменту вступу до Пласту. Я багато навчилася про Пласт, про своїх товаришок і про себе. Я ніколи не забуду приємних днів тому, що ці спомини найсолодші в моєму цілому житті.

Ляна Кашуба

Я пам'ятаю, коли ми zorganizували вечірку з нагоди дня св. Валентина і влаштували хлопцям гуртка "Сокіл" деб'ют. Дівчата зіграли ролю ескортів та вводили хлопців на залю.

Юля Чорнобіль

Пласт для мене не тільки обов'язок але і товариство, яке залишиться на все. Наш гурток доказав, що з'єднано ми

зможемо дійти до нашої мети, а саме - до здобуття першої нагороди на Орликіяді в 1994 році.

Мишель Поливка

Мої найкращі спомини з Пласту це з таборів - з Золотої Булави та новацького вишколу.

Руслана Завадович

Наш гурток - це ніби родина. Впродовж років ми зжилися і це напевно буде нас єднати в майбутності. Ми себе уважаємо дуже щасливими.

Таня Петраш

Я вступила до Пласту коли мені було 11 років. Але це не перешкодило мені працювати в гуртку. Тепер всі члени гуртка добрі приятелі і такими залишаться назавжди.

Адріана Слюсаренко

Табори, сходи́ни, вечірки, свята весни і теренові гри - це мої найкращі спомини з Пласту.

PREPARED

A black and white portrait of a young man with dark, wavy hair, smiling. He is wearing a dark shirt. The portrait is positioned in the bottom right corner of the page, partially overlapping the 'PREPARED' text.

Ярема Луців

SKATING

ТАБОРИ

Табори

Розділ Табори який звичайно забирає дві сторінки журналу в цьому числі має аж 20! А це тому, що ми дістали багато інформації про юнацькі табори в Канаді, Америці і в Україні - в горах, на канойках, конях, роверах і вітрильниках. Навіть більше як ми могли тут помістити. Нехай гарні сподини з таборів в літі 1995-го року заохотять вас плянувати і організувати мандрівки і табори в 1996-му році!

Крайовий Канойкарський Табір „Поганські смолоскипи”

Де: *Bon Echo Provincial Park*, Онтаріо, Канада

Коли: 5-го до 19-го серпня, 1995

Число таборовиків: 134 (59 ю-ок, 50 ю-ів, 25 виховників)

Вмілостей здано на таборі: 354

Назви гуртків: Дуліби, Дерев'яни, Уличі, Сіверяни,
Поляни, Варяги, Радимичі, В'ятичі

Це був наш перший юнацький табір. Це був канойкарський табір і ми їздили на прогульки на канойках. Хоч табір був тяжкий, він був цікавий. На табір приїхали юнаки і юначки з цілої Канади. Було гарно з ними зустрітися і з ними працювати два тижні. Хоч нас покусали комарі і бджоли, на таборі було приємно. Були цікаві ватри і казки. Цей табір нам дуже сподобався.

гурток „Кабани”, XI-ий курінь,
Торонто

Галина Залуцька, Таня
Соханівська і Оля Онух

БОН ЕКО

Під кінець табору юнаки-розвідувачі підготували для табору бенкет-забаву. Ми всі були спаровані із хлопцями а вечером з ними перескакували вогник над озером. Це не було легко, тому що ми мали разом зв'язані руки. На забаві ми мали нагоду пізнати юнаків, котрі не були в нашому гуртку. Ми всі вчилися танцювати „польку”. Ми назвали це „чарівний вечір” тому, що полум'я ватри освітло ліс і все виглядало чарівно. Маленькі зіроньки світили на небі біля великого білого місяця. Забава закінчилася і ми всі пішли до табору. Наша ватра згасла але наші спомини ніколи не згаснуть.

гурток „Веселі Рум'янки”,
ІУ-ий курінь, Торонто

Марта Бошко і Ліда Гадач

На таборі в Грефтоні ми мали куховарський змаг. Кожний гурток дістав курку і мусів щось з неї зробити. Дівчата варили хлопцям - а хлопці дівчатам. Зор'яни гурток дістав дуже, дуже пекучу курку. Іванки, Таїси і Христинки гурток виграв. Вони зробили курку по-гавайськи. Тамари, Моті і Юстини гурток зробив курку по-китайськи. Нам всім дуже подобався цей куховарський змаг!

гурток „Нечуйвітер”, Х-ий
курінь, Торонто

БОН ЕКО

Наталка Юник і Соня Тарновецька

Дуже нам подобалася майстерня та зайняття „пі-онірка катапулі” коли ми поїхали на Пластову Січ. Нам дали кедрове дерево, шнур, відро, вагу та інструкції і ми мали збудувати катапулі довжиною на п'ять стіп. Ми зчистили кору з дерева, прив'язали разом всі частини. Щоб стріляти, треба було сильно натягнути шнур прив'язаний до кінця катапулі де була вага. Ми мали змаг котра катапуля найдальше стріляє. Набоями в змагу були камені. Ми також змагалися бальйонами наповненими водою. Ми себе добре пообливали. Нам дуже подобалося це зайняття катапулюю і думаємо, що його варто переводити на таборах.

гурток „Кленовий Вогонь”,
101-ий курінь, Оттава

Кінний Табір
 „У світі казкових вершників“
 „Заіржали в небі коні полум'яні,
 Хто не побоїться осідлати їх?
 Понесуть ті коні у світи незнані,
 У світи казкові вершників своїх!...“
 Олесь Бердник

КОНІ

На оселі „Новий Сокіл“, недалеко Баффало, відбувся кінний табір від 29-го липня до 5-го серпня. Назва табору - „У світі казкових вершників“. Двадцять учасників плюс і трьох членів бурави приїхали з Америки і Канади. Нас було мало, але це нам вийшло на користь. Наша комендантка, ст.пл.Ксеня Козак, зорганізувала нам цікаву програму. Їзда верхи відбувалася в *Lonesome Pine Riding Stable* від дев'ятої рано до третьої або четвертої пополудні.

Ми вчилися їзду верхи на західний стиль, а також осідлати коня, натягти вузда, напувати, пасти і чесати коня. Найважливіше, ми навчилися як контролювати коня. Їзда верхи була в чотирьох інакших швидкостях: хід, рисса, легкий гальоп і гальоп.

Ветеринар і коваль перевели корисні гутірки. Програма також включала їзду по стежках. Всі мали нагоду здати вмість „Їзда верхи“. На оселі ми переводили пластову програму. Ми варили дуже смачні вечері на кухні, яку самі збудували, переводили вогники, грали відбиванку, купалися в басейні і відбули теренову гру. Одного разу ми поїхали на *Lake Erie* і тоді вечеряли в ресторані. Думаю, що табір був фантастичний! Табір дав мені нагоду пізнати других пластунів. Їзда верхи мені сподобалася і я маю охоту поїхати знову на кінний табір.

пл.уч.Меляся Чебіняк,
 Бінггамтон, НЙ

**Крайовий Вітрильний Табір
„Вважай на Камінь“**

**Де: 30,000 Islands, Parry Sound, Georgian Bay,
Онтаріо, Канада**

Коли: 5-го до 19-го серпня, 1995

**Число таборовиків: 14 юнацтва, 4 булави,
3 вітрильники**

Комендант: ст.пл.скоб Любомир Хабурський

**Особливі вмінності: Вітрильництво, Якірництво,
Скіперництво**

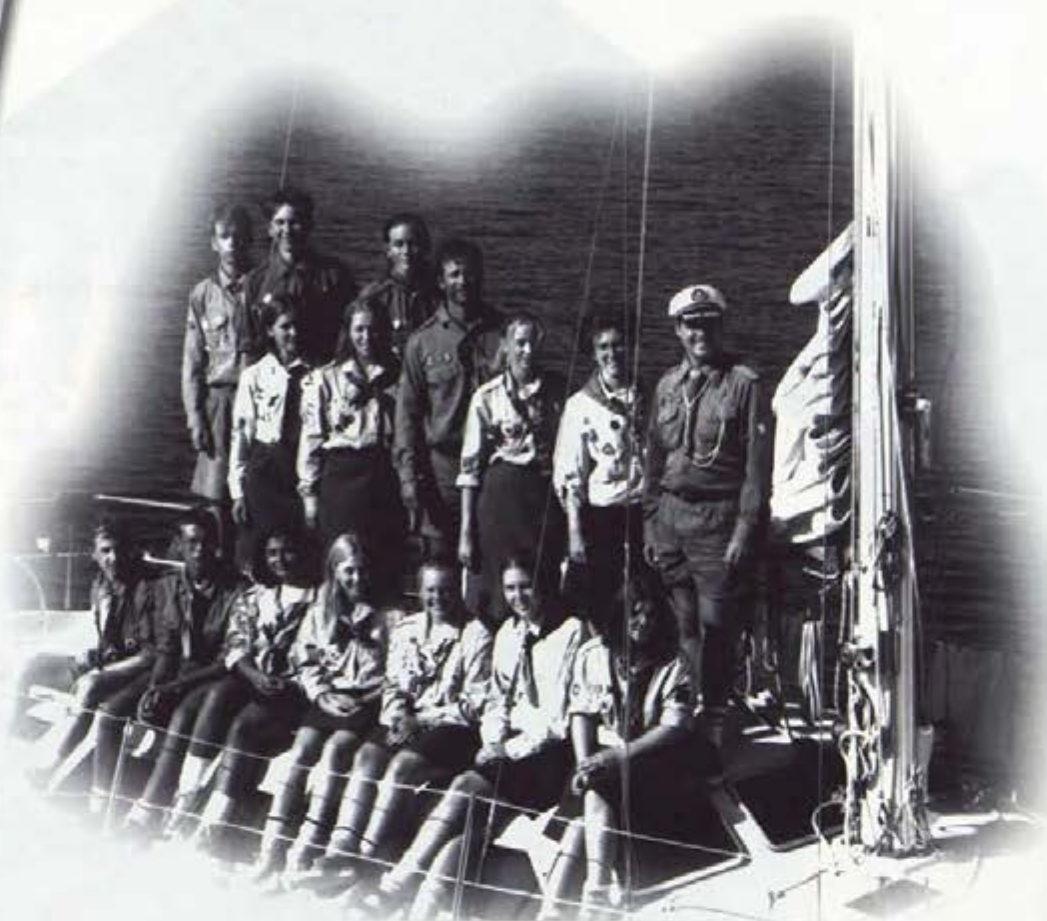
ВІТРИЛЬНИКИ

(з ліва) Роман Закалужний, Матей Камінгс, Тарас Белей, Максим Хоптяний, Лариса Хміль, Таня Пеленська, Любомир Хабурський, Руслана Завадович

Перша несподіванка на таборі - ми самі будемо провадити вітрильниками! Ми думали, що вітрильний табір значить, що ми будемо опалюватися на сонці а хтось інший буде провадити вітрильниками. Мало хто з нас знав щонебудь про вітрильництво але, коли вже прийшов час здавати вмінності, ми всі вміли управляти вітрильником. Майже кожного вечора ми таборували на іншому місці. Одної ночі друг Любомир повідомив нас, що не буде стійки. Ми вигукнули з радості...аж він порадив нам не виходити з шатер через те, що в околиці були трійливі гадюки.

Тоді не всі так тішилися. Дальші проблеми з тваринами і природою були мінімальні. Вогники спочатку були нудні але коли ми трохи повправляли пісні і скечі, вогники стали веселіші. Одного вечора з'явився той чарівний пластовий гумор. Матей Камінгс нас навчив оригінальну вправу „Січ“ (щось таке як „Флі“) а булава придумала свою дуже цікаву шоденну драму: „Як вітри міняються“. Як на кожному таборі, були випадки. Данило Волошанський став таборовою калікою. Руслана Завадівська випала з човника. Більший вітрильник *Elos* заїхав в міліну і один рибалка його витягав своїм човном.

(сидять) Іларіон Шулякевич, Максим Хоптяний, Руслана Завадович, Мелінія Євтушенко, Оля Дисяк, Христя Біланюк
(стоять) Роман Закалужний, Данило Волощанський, Таня Матвійчина, Лариса Хміль, Матей Каммінгс, Михайло Височанський, Уляна Ледуховська, Леся Грейнджер, Любомир Хабурський

ВІТРИЛЬНИКИ

Водна поліція мусіла рятувати малий вітрильник коли йому забракло палива. Наша славна булава: Ланс - друг Михайло Височанський, Каміла - подруга Уляна Ледуховська, Брус - друг комендант Любомир Хабурський та Філісія - подруга Леся Грейнджер. Хабурська були дуже виrozumілі, помічні, терпеливі, повні ентузіазму, жартівливі і веселі. Ми не вірили коли друг Любомир нам сказав, що подруга Леся не була ні встидлива ні тихонька а - дика, аж ми самі це побачили. Тому ми її назвали „дика Леся“. Без друга Михайла і його постійних жартів нам би було менше весело. Члени булави була нам товаришами, а не родичами.

Ми всі щиро вдячні за це. Я певна, що всі будуть пам'ятати цей табір назавжди. Для багатьох це був їх останній юнацький табір.

пл.роз.Оля Дисяк, ХУШ-ий курінь, Гамільтон, Канада

Мандрівний Табір „ЗІКРОП...ЩЕ ПІВТОРА МИЛІ”

Де: *Porcupine Mountains Wilderness State Park,
Ontonagon, Michigan*

Коли: 5-го до 13-го серпня, 1995

Організатор: курінь „Перші Стежі”

Комендант: пл.сен. Іся Стадник

Число таборовиків і виховників: 15 + один пес

Станиць представлено на таборі: 7

МАНДРІВНИЙ

Я не пам'ятаю одної хвилини коли я не сміявся чи не мав усмішки на лиці.

Якщо такий табір, де всі є доброї гадки, знова відбудеться, я раджу вам поїхати.

пл.роз. Денис Петеріна, Детройт

Ой! Як ми всі ходили! Ми від ведмедів втікали, через річки шпортелися, комарів били, ватри будували, воду помпували, сміялися багато, на їжу придивлялися, ще півтора милі мандрували, торби на дерева кидали, над озером співали, за Песьом бігали, з Ксені сміялися, ще півтора милі мандрували. Па-па Поркіз. пл.роз. Андрея Венгльовська, Рочестер

Марко Чировський, Боян Онишкевич, Андрея Венгльовська, Катя Тютюнник, Тарас Масник, Христя Троян-Масник, Дарка Ласовська, Ксеня Ганкевич, Іся Стадник, Денис Петеріна, Харита Петеріна, Дарка Ганкевич, Діна Заяць, Тамара Ганкевич (не по-порядку)

Уривки з денника:

4 серпня Завтра починається табір. Я нервова. Чи мені буде подобатися? Чи я когось пізнаю? Які будуть мандрівки?

5 серпня Я заїхала на місце табору і ми поставили шатра напротів озера Суперіор. Чудове місце. Ми розтабувалися, пізнали околицю, відбули першу ватру. Подруга Іся Стадник розказала як буде табір виглядати. Я буду спокійно спати... сподіваюсь, що буде приємно.

6 серпня Нині неділя. Ми рано встали та пішли на Службу Божу до римо-католицької церкви тому, що тут нема українців. Люди нас дуже гарно прийняли і питалися про одну-трої, про Пласт.

Ми пішли на першу прогулку, де бачили чудові водоспади а по вечері пішли на пляжу на спів. Як приємно було співати і дивитися на захід сонця. Я не можу дочекатися до завтра.

7 серпня Нині ми помандрували до *Mirror Lake* і розклали шатра якраз над озером. Хлопці повісили торбу з їжою на дерево, щоб ведмеді не з'їли. Під вечір ми грали м'ячем: кому впав м'яч, той мусів відповісти на запитання про себе. Ми довідалися багато цікавого, яке не можу тут написати.

8 серпня Встали рано і вирушили далі в мандрівку. Хоч бачили цікаві краєвиди не дійшли до озера *Superior*. Друзі Боян Онишкевич і Тарас Масник ввесь час запевняли, що стежка за півтора милі кінчається. Коли повернулися до табору, не перебираючись, скочили в озеро. Вода була зимна, ломила кости. Перебралися, розпакувалися і пішли на гутірку про вовків.

10 серпня Перший день триденної мандрівки. Зайшли аж до *Big Carp River*. Хлопці знова повісили на дереві торби з харчами. Перед сном, ми вибрали назву табору: „Зікроп...ще півтора милі” Не можу пояснити „Зікроп” бо це таборова таємниця. А „ще півтора милі” - це ми часто чули від наших провідників.

11 серпня Рано. Песьо дуже гавкав. Вилізли з шатер, заспані. Побачили ведмедицю і трьох ведмедиків які їли наші харчі! На щастя взяли тільки чай. Подруга Іся лізла по землі щоб зробити знімку з ведмедів. Друг Тарас є хірург і він зашив (дуже професійно!) нашу торбу. Вечером, дівчата повісили торби від ведмедів. Побачимо!

Тарас Масник і Іся Стадник

12 серпня Встали рано...торби цілі! Сьогодні кінчаємо мандрівку. Останній раз їли обід над річкою. Коли повернулися до табору, побачили величезні хвилі на *Lake Superior*. Скоро перебралися і побігли бавитися в хвилях...скакали, кидалися, хлюпалися! Як чудово! Вечером - прощальна ватра. Надходила буря - ми побігли над озеро і дивилися як блискавки вдарили озеро далеко від нас.

13 серпня Я вже вдома. Нині було закриття табору. Я засипляю і пригадую табір над озером Суперіор - як ми засипляли і будилися під звуком хвиль, мандрівки, водоспади, краєвиди, приятелі, еноти, дикобрази, клюски, ріки, ще півтора милі...

ст.пл.Дарка Ганкевич, Чікаго

„Свобідним кроком”

Де: оселя „Писаний камінь”
Коли: 8-го до 30-го липня, 1995
Число таборовиків: 95
Число булави: 13
Комендант: пл.сен.Роман Мушка

Розвідувачі на прогулці

ПИСАНИЙ КАМІНЬ

Я поїхала на канойкарську прогульку з розвідувачами. Прогулька тривала від понеділка до четверга і з нами поїхали друг Олег і подруга Лада. Ми їхали на канойках 4-5 годин кожного дня. Природа довкола нас була чудова. Коли ми приїжджали на нову пляжу, ми розтаборювалися. Тоді ми варили вечерю, говорили і жартували. По вечері ми будували ватру і часами вели серйозні розмови. Останні два дні ми робили найцікавіші речі. В середу ми приїхали на останнє місце таборування. Ми не сподівалися так скоро приїхати і пішли плавати. Ми повбирали рятівничі пояси і ріка нас несла від одного кінця нашого острова до другого.

Вчетвер ми дістали дозвіл піти до міста де ми ходили три години. А тоді спакували речі в автобус і повернулися до табору. Я ніколи не забуду ті приємні дні на прогульці.

пл.роз.Уляна Возна

**Таборова пісня -
слова і мелодія Андрєї Матвіїшин**

Простяглися перед нами
Вже усі дороги,
Не злякають нас
Ніякі перешкоди.
І крок за кроком ми ідем
Бо певність нас провадить
У сторону, де сонце щастя
Нам все сходить
Ми йдем вперед
свобідним кроком,
Промінням наших надій,
Розстелились перед нами широко
Можливості усі.
І хоч хмарні дні прикриють
Світло радості в очах,
Ніколи не заступлять
запал юности в серцях.

Крайовий Гірський Табір „Диви, ходи, йди вгору“

Де: Скелясті Гори, Альберта, Канада

Коли: 5-го до 19-го серпня, 1995

Число таборовиків: 149

(51 юначок, 69 юнаків, 29 виховників)

Станиць представлено на таборі: 13

Особливі вмілості на таборі: Скелелазіння, Альпіністика,
Гірський еколюб

Виписки з таборової хроніки:

Перший день табору... сьогодні я буду відпочивати. Щойно 6:00 година, ще далеко до вставання - так я собі думав, коли лежав в шатрі. Раптом друг Олекса підійшов до нашого шатра: „Хлопці, хлопці вставайте! Ви маєте 30 хвилин спакуватися! Ми йдемо на дводенну прогульку!“ І так почався для мене крайовий табір. Ми заїхали на *Moraine Lake*, почали йти на трасу *Sentinal Pass* а за 10 хвилин довідалися, що йдемо в злий бік. Почали знову. Стежка ішла прямо вгору. Ми вмирили, стогнали, а тоді виробили систему: 100 кроків, 5 хвилин відпочинку. Система добре працювала але чомусь нам дуже довго забрало зайти на гору. На верху *Sentinal Pass* всі робили знімки і годували величезних бурундуків, які живуть в горах. Почав падати сніг, зірвалася буря - ми нічого не бачили.

А з другого боку *Sentinal Pass* не було стежки, тільки каміння. Щоб злізти з гори, треба було шукати купки каміння і за ними йти. На більше як 5 стіп не видно було. Але якось ми зійшли і за годину були на місці, де мали таборувати. Падав дощ. Ми поставили шатра, з'їли *Kraft* і мокрі та змерзлі пішли спати. На другий день дощ далі падав. По сніданку я і Антін Ганкевич пішли до ріки наповнити баняк. Вийшло сонце. „СОНЦЕ!“ я крикнув, а всі раділи. Хмара знова зайшла і заховала сонце. %@&*.

БАНФФ

Ми ще мали йти до *Giant Steps*, але після півтора години ми не знайшли великих сходів. Повернулися до табору, спакувалися і пішли стежкою в напрям дороги а раптом бачимо - *Giant Steps*! Ми здогадалися, що на мапі неправильно були зазначені *Giant Steps* і місце таборування! *Giant Steps* - це водоспад, який виглядає як сходи. Хоч дощ падав під час цілої мандрівки, хоч ми мусіли їсти *Prem* і хоч мапа була неправильно позначена, мій гурток відбув прогульку успішно і радісно.

пл.роз.Григорій Ткачук,
(Ст.Кетеренс)

Після лекції скелелазіння

БАНФФ

На Castle Mountain 12-го серпня відкрито пам'ятник українцям, які були інтерновані під час I-ої світової війни. Іванові Григоровичові вручено відзначення за його працю в справі інтернування

Цього року на таборі ми мали багато дощу... він падав майже щодня. Коли не було дощу, було дуже гарно. Було багато людей на таборі - навіть з Америки. Ми були на трьох дводенних прогуляках і на трьох одноденних. Ми також мали лекції скелелазіння. Мені найбільше подобалися ватри, хоч ми їх багато не мали. Було дуже гарно зустріти нових людей та побачити тих, яких я вже рік не бачила... Навіть коли я це пишу, дощ паде...

пл.роз.Зеня Мартинків,
Едмонтон

Усіх учасників табору розділено на гуртки. В мойому гуртку всі незнайомі скоро стали як „одна сім'я". Ми легко знайшли спільну мову між собою...Кожен юнак і юначка мали нагоду піти на горелазіння. Усі з нетерпінням чекали своєї черги, щоб перевірити і показати свою вмільість і сміливість. Час від часу, після прогулянок, всі з великою насолодою купались в гарячих природних водах Банффю...Підчас дозвілля проводились конкурси „пан і панна" табору. Кожний гурток вибирав двох людей і вони представляли різні країни. Учасники показували свої таланти і знання з географії, історії, культури. Конкурс виграла країна Італія і Франція...Літній табір залишив незабутнє враження в усіх пластунів-табірників - велике дякую всім виховникам.

пл.роз.Ярослав Петрів,
XIII-ий курінь, Едмонтон

Григорій Ткачук

Я вже кілька літ підряд пластував на крайових та вишкільних таборах в Америці. На кожному таборі була жменька учасників з Канади. І хоч пластуни з Канади є цілком файні люди, американські господарі жартували із своїх гостей - із акцентів, висловів, та часом навіть із їхньої валюти. Бідні гості були завжди в меншості і мусіли чемно терпіти.

Цього літа я знайшов себе у їхньому положенні коли я приїхав на крайовий табір в Банфф. На таборі було 150 учасників та булави, і тільки кільканадцять осіб із ЗСА. Я боявся, що наші північні сусіди скористають з нагоди помститися над нами. Але вони були дуже милосердні і по-пластовому включили нас у свої пригоди на горах, на скелях, у річках та в снігу. Мене взяли в дивовижний світ льодовиків Альберти і Бритійської Колумбії. А я розповідав їм про рівнож дивні райони Брукліну і Гарлему. І так ми разом мокли, мерзли і лазили в надзвичайно бадьорому гуморі. А з наших акцентів, висловів і з нашої валюти насміхалися хіба ведмеді, лосі та гірські кози.

ст.пл. Доріан Юрчук, ЛЧ,
Нью Йорк

Дорогий Юначе! Прошу прийміть цей скромний вірш про крайовий табір 1995. Це був мій перший крайовий табір і він мені дуже сподобався. Я пізнав багато пластунів з усіх станиць Канади. Табір відбувся серед чудесних гір. Там ми вчилися горелазіння і мали нагоду відбутися багато прогулянок. Я ніколи не забуду цей табір.
пл.уч. Стефан Рос, Ст.Кетеренс

Вірш

Краєвиди
Ріки холодні
Альберта
зимний вітер
Озера сині
Ведмеді
обіди смачні
лисячий біг

Товариство
Альпініст
Банфф
Інструктори
Радіо в авті

Світове Скавтське Джемборі „Майбутність вже тут“

Де: Дротен, Голляндія
Коли: 1-10 серпня, 1995
Число учасників: 36,000
Число української делегації: 48

Два спомини Яреми Луцтва:

При відкритті відбувся церемоніальний вхід прапорів всіх країн-учасників джемборі. Нас зворушили гучні оплески, якими учасники привітали перший вхід українського прапору. Із захопленням дивився один канадійський скавт українського походження. При першій нагоді він прийшов до нашого підтабору і себе представив. Називався він Павло Берлін, був з Вінніпегу, де належав до української танцювальної групи.

ДЖЕМБОРІ

Він звернувся до нас українською мовою. Я був здивований почути, що він ніколи не чув про Пласт. Впродовж джемборі, Павло часто бував в нас і брав участь в програмі нашого підтабору - навіть танцював гопака для телевізії і гостей. Так ми в скавтській гурті віднайшли талановитого українця і приятеля.

Одного вечора відвідали наш табір двоє скавтів із мадярської делегації - брат і сестра. Вони нам розказали, що їх батьки були українського походження, з малого села західної України, недалеко границі.

Вийшло, що двоє пластунів з нашого табору, які були зі західної України, добре знали це село і його околиці. Того вечора, всі четверо нових друзів довго разом сиділи навколо вогника і розказували про себе. Дивлячись збоку, я тішився, що джемборі дало нагоду цим людям себе пізнати і збагатити своє життя.

Future
is now

Крім пластунів з України, в українській делегації були також члени інших скавтських організацій. Одна з них - Скіфи з Дніпропетровська. Ось спомин про джемборі членки Скіфів, Ольги Катрич.

Розмірений перестук коліс. Мигають вогні за вікном. Втоmlена, але щаслива я повертаюся додому. Через декілька годин мій поїзд прибуде до Дніпропетровська і ця захоплююча мандрівка стане часткою історії. Зимовими холодними вечорами я буду згадувати ці чудові дні проведені в Нідерляндах. Це джемборі стало незабутнім святом не тільки для мене, а й для всіх 48-ми українських скавтів, що приїхали на такий грандіозний фестиваль вперше. Мені дуже шкода, що багато моїх друзів не мали змоги приїхати сюди тому, що розповісти, описати словами все те, що відбувалося тут дуже важко.

З перших же хвилин ми відчули дух дружельності, котрий панував на джемборі. І вся програма була побудована таким чином, щоб ми знайшли якомога більше друзів з різних країн, що ми й робили на протязі усіх десяти днів. Тепер у мене з'явилися адреси нових друзів із Англії, Канади, Німеччини, Мексики, Японії і Фінляндії. На території джемборі знаходилися виставочні павільйони кожної країни, де можна було побачити і визнати багато цікавого. Крім того був день, коли представники різних країн демонстрували ігри, пісні, танці, костюми, ремесла, характерні для їх народів. В цей день біля табору розгорнувся цілий ярмарок. Переодягнувшись в національні костюми, ми співали пісні, водили хороводи, проводили ігри, при цьому не забували запрошувати бажаючих в своє коло, фотографуватися на пам'ять з новими друзями.

Ярема Луців з др.Жак Морейлоном

Скіфи у Мексиканському підтаборі

ДЖЕМБОРІ

Багато випробувань я подолала, в багатьох конкурсах брала участь, але залишилась більшість подій, в яких мені не довелося приймати участь за браком часу. Я з задоволенням політала на планері, піднялась на повітряній кулі, поплавала з аквалангом. Правда, гострих відчуттів було достатньо.

Дух захоплювало на „американських гірках“, свистів вітер в парусах яхти, а після смуги перешкод, довелося довго прати і себе і одяг. Я уявляю, як знову побачу свій рій новаків, з яким захопленням вони будуть слухати мої розповіді про чудовий час, проведений нами в далекій Голляндії, яка тепер стала ближчою. Я маю надію, що за наступні чотири роки мої дівчатка та хлопчики стануть дорослішими і сильнішими, навчатися долати труднощі і кращі з них поїдуть на наступне джемборі в Чілі.

Окружні табори юнаків і юначок

Де: Вовча Тропа, Нью Йорк

Коли: 8-го до 29-го липня, 1995

Число таборовиків: 130 (63 ю-ки, 46 ю-ів, 21 виховників)

Комендант: ст.пл.Роксоляна Телепко

Комендант: ст.пл.Андрій Ганкевич

ВОВЧА ТРОПА

Виписки із одноднівки табору юначок „Відблиски минулого”:

Як вибирали „Місс Вовча Тропа”: Перше судді точкували костюми, які могли бути або з плястикових торб, однострою чи постіллі. Тоді судді точкували талант змагуна - юначки співали, танцювали і вправляли гімнастику. На кінець точкували українську мову. Ольга Смолинець найкраще виконала всі ділянки і тому стала „Місс Вовча Тропа”.

пл.уч.Ляриса Гурин

Як розвідувачки перебрали табір: День розвідувачок почався гарним співаним вставанням. Розвідувачки перевели відкриття і роздали сніданки. По сніданку ми переводили спорт і руханкові вправи. Вечером розвідувачки приготували останню вечірку, на початку якої всі розвідувачки брали участь в деб'юті. Ми попросили кількох юнаків, щоб були нашими ескортами. Вечірка затягнулася до пізньої години. День розвідувачок нам дуже сподобався.

пл.роз.Ляриса Городиська

Окружний юнацький табір „Сходи до Небес”

Де: оселя Новий Сокіл, біля Баффало

Коли: 8-го до 29-го липня, 1995

Число таборовиків: 23 юнацтва і 4 булави

Комендант: пл.сен.Ліза Чмола

Вітаємо вас з табору „Сходи до Небес”.

Це для нас був перший мішаний табір. Перших кілька днів були тяжкі, бо ніхто не привик до ситуації такої, де

юнаки і юначки таборують разом.

До кінця першого тижня, ми всі пристосувалися. Ми дуже багато зробили на таборі.

Знайти „Сходи до Небес” - це була тема нашого табору. Ми думали про те, як себе поліпшити, як старатися все бути кращим. Ми слухали розповіді друга Славка Пришляка про його дитинство в Пласті та про причини чому він не курить.

НОВИЙ СОКІЛ

Але ми не тільки слухали гутірки. Ми працювали над пробами. Три прихильники: Христия Гайнз, Таня Хутко і Пилип Прочик були запряжені, а одна учасниця, Ніна Brentлі, була іменована розвідувачкою. Ми мандрували через Гамбург і Норт Колінс - пройшли двадцять плюс миль. В перших двох тижнях рідко падав дощ, а на третьому тижні він лив. Дощ падав під час нашої прощальної ватри і ми всі прощалися в кухні.

пл.роз. Андрій Ганушевський

пл.роз. Ніна Brentлі

Морський табір „Електрична Зірка”

Де: озеро *Wallenpaupack* в горах *Pocahontas*

Коли: 12-го до 19-го серпня, 1995

Число таборовиків: 40 юнацтва і 25 булави

Організатори: курінь „Чорноморці”

Капітан: ст.пл.Дам'ян Гандзій

Особливі ділянки: канойкарство, вітрильництво, скіперство, водне рятівництво, бортова механіка, вітроплавання, водолаження, погодознавство, водне лещетарство

МОРСЬКИЙ

Кілька споминів з табору:

- ✓ на дво-денній прогульці на озері *Delaware* на поромках кожний учасник впав у воду принаймні 10 разів
- ✓ на маскарадї капітана „Морський Баль” грала грімка музика і всі танцювали до рана

- ✓ відбулися 4 ватри на пляжі, а на прощальні ватрі всі навчилися як запалити „електричну іскру”
- ✓ пані, яка таборувала на другій пляжі просила таборовиків на „пудінг” кожного ранку

КВТ

Крайовий Вишкільний Табір

Де: оселя „Писаний Камінь”
Коли: 8-го до 22-го липня, 1995
Число таборовиків: 24 юнацтва
Комендант: ст.пл.Ксеня Козак

Програма КВТ-УП складалася із двох головних частин. Перша, це були інструктажі, гутірки і теренові гри з ділянок практичного пластування: безслідне таборування, піонірка, картографія, кушарення в природі, самозарадність, „два пера”. Друга частина програми табору - виконання проєктів III-го етапу. Це вже робили юнаки і юначки самі, при допомозі виховників. Більшість вибраних проєктів були з таборової тематики: теренові гри, лисячий біг, ватри. Підчас табору відбулися дві прогульки - дводенна на *Boy Scout Reservation*, де таборовики переходили трасу *COPE (Challenge Outdoor Personal Experience)* і чотироденна на канойках в *Allegheny National Forest*.

Програма табору наголошувала ініціативу, провідництво і самопевність. Щоб виробити ці прикмети, кожний учасник і учасниця мавли нагоду бути бунчужним або таборовим писарем. Як член булави на той день, він або вона брали участь в вечірній кадрі та в плануванні програми. Булава завжди заохочувала юнацтво висловлювати свої думки та пропонувати зміни або додатки до таборової програми.

Гірсько-Роверовий

Де: оселя „Писаний Камінь”
Коли: 1-го до 8-го липня, 1995
Число таборовиків: 6 юнаків, 2 юначки, 5 булави
Організатори: курінь „Бурлаки”
Комендант: пл.сен.Петро Ковч

РОВЕРИ

Всі таборовики привезли із собою гірські ровери. Програма табору включала гутірки про безпеку, направу роверів і правила їзди на роверах. Щоденно по п'ять годин ми вправляли їзду роверами, спочатку на оселі а потім на трьох одноденних прогуляках поза оселею „Писаний Камінь”, в терені який дуже відповідний для їзди роверами.

Поза роверами, програма табору включала купіль, відбиванку, групові зайняття і ватри. Впродовж табору, підчас спільних зайняття та на довгих роверових прогуляках, учасники гарно жилися. Думаю, що всі були дуже задоволені табором і надіюся, що на другий рік знову відбудеться такий табір.

Павло Андрушків,
гурток „Кобри”, Ньюарк

„Лісова Школа” ч.27

Де: Урочище Гнилий Потік, коло селища Славське
Львівської області, Україна
Учасників: 16 (вишкіл булавних) і 5 (вишкіл бунчужних)
Комендант: пл.сен.Богдан Гасюк, Львів

Брама будується

ЛІСОВА ШКОЛА

Табір „Лісова Школа” (ЛШ) - це міжкrajовий вишкільний табір для підготовки булавних-інструкторів для юнацьких таборів. Перша ЛШ відбулася в Америці в 1964-му році, а від 1993 року, ЛШ щорічно відбувається і в Україні. Крім того, що ЛШ вишколює бурави на різні табори по світі, ЛШ znana за свої грандіозні споруди, а зокрема таборові брами. Ось як виглядала будова брами на цьогорічному таборі в Карпатах (чи пізнаєте, що сталося із знімкою брами?):

Табір ЛШ перед готовою брамою

Український Скавтський Табір „Вузол”

Де: над річкою Орель, Дніпропетровська область, Україна

Коли: 15-го до 29-го липня, 1995

Число таборовиків: 52

Організатори: КПС України і КПС Канади

ВУЗОЛ

Крайовий вишкільний скавтський табір „Вузол” був зорганізований КПСтаршинами України та Канади, щоб познайомити українські скавтські організації між собою. Ми приїхали із різних куточків України: Стрия, Львова, Києва, Житомира, Запоріжжя, Дніпропетровська, Дніпродзержинська, Червоноармійська, Кривого Рогу. Провід нашого табору складався із пластунів: комендант - Василь Щекун, бунчужний - Андрій Заярнюк, писар - Ігор Березовський.

Впродовж цілого табору нами опікувалися впорядники, а про наше здоров'я дбав лікар, др. Юрій Віланов. Нас поділили на гуртки, всього їх було 5, 2 дівочих і 3 хлоп'ячих, назва кожного з них відрізнялась оригінальністю та влучністю (Зомбі, Сини Попандополи, Помічені полум'ям, Чарівні мотузочки, Онжатіта). Щодня ми мали змогу пізнавати один одного краще через розмови, ватри, спільні ігри, зайняття, а їх було чимало. Одних тільки теренових ігор та змагів було аж 5. Найбільше нам сподобалася нічна теренова гра, яку переводив гурток „Онжатіта”.

Ми змушені були бігати по нічному, темному як печера лісі і під дощем, шукаючи виховників та долаючи всякі перешкоди. Змучені та промоклі ми повернулися до табору. Тоді для нас було найбільшою насолодою залізти в теплий на сухий спальник і заснути міцним сном. Кожного дня пізнавали ми щось нове, в цьому нам допомагали наші виховники, які проводили спортові ігри, зайняття по вміlostям, історії, журналістиці екології, співу - доречі, всім нам до співу подарували нові співаники, в яких було понад 70 пісень! По закінченню нашого табору сім пластунів прихильників зі східних районів України завдяки не абиякій допомозі виховників склали першу пробу. Вночі, після прощальної таборової ватри відбулася Пластова Присяга. Заприсяження перевів комендант табору, пл.сен. Василь Щекун а лелійки прикріпити до односторю новозаприсяженим допомогли бувалі пластуни: пл.сен. Оксана Закидальська, ст.пл. Оксана Смеречук, ст.пл. Данило Даревич і ст. пл. Юрій Крук. Два тижні таборування швидко минули і ми роз'їхались. У кожного з'явилося багато нових друзів, знайомих. Табір залишив по собі багато приємних споминів.

пл.роз. Олена Жадько,
станція Київ

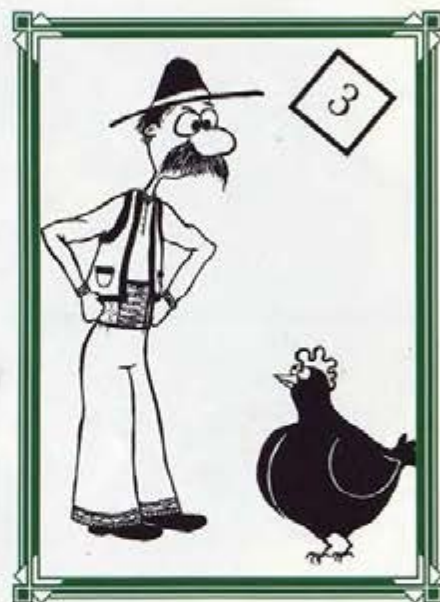
ВУЗОЛ

Пісню

Чи відгадаєте які це пісні?

(відповіді в наступному числі Юнак-а)

Рисунки: Маркіян Микитюк

Мішанка - гра для 2-ох, 3-ох або 4-ох осіб, у якій гравці стараються скласти слова, пов'язані одні з другими, як у хрестиківці, вживаючи плитки з надрукованими на них буквами. Кожна буква має свою вартість. Складаючи слово, гравець старається здобути якнайбільше точок, використовуючи вартість букв на дошці. Дошка на якій складається слова і правила гри Мішанки - такі самі як в *Scrabble*. Плитки з буквами на Мішанку можна вирізати із картону.

Чи знали ви, що з гри Scrabble можна зробити гру Мішанку коли замінити букви на українські?

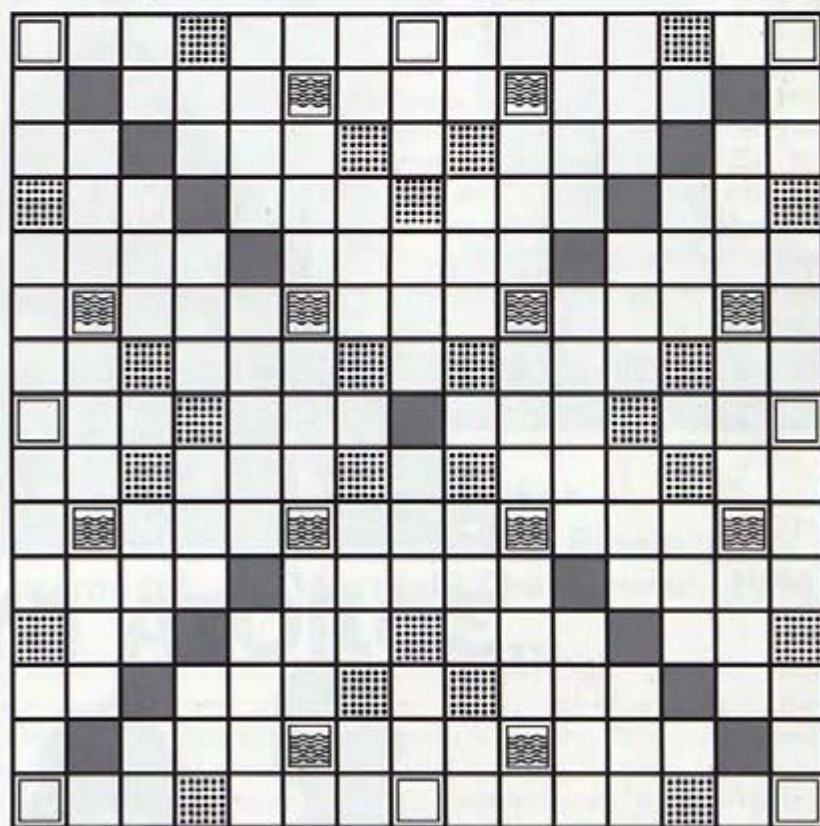
В грі Мішанці знаходиться така кількість букв:

- по 1 - Г, Є, Ф, Ц, Щ
- по 2 - Г, Ж, З, Ї, Й, Х, Ч, Ш, Ю, Я, Ь
- по 3 - Б, К, М, П
- по 4 - І, У
- по 5 - В, Н, Р, С
- по 6 - Л, Т
- по 8 - Д, Е
- по 9 - А
- по 11 - И
- по 12 - О

Букви мають таку вартість:

- 1 - А, В, Д, Е, И, І, К, Л, Н, О, Р, С, Т, У
- 2 - Б, З, М, П, Я, Ь
- 3 - Й, Х, Ю
- 4 - Г, Ж, Ї, Ч, Ш
- 5 - Є
- 8 - Ц, Щ
- 10 - Г, Ф

В листопаді, 1995 відбулися світові змагання гри *Scrabble* в Лондоні. Чемпіоном світу став канадець з Монреалю - Давид Бойс, який побив 64 змагунів із 31 країни світу. **Цікавий проєкт до III-го етапу: зорганізуйте міжгуртковий змаг Мішанки!**

- Подвійне слово
- Потрійне слово
- Подвійна буква
- Потрійна буква

Для кого табір Золота Булава-ЗБ?

Для юнаків і юначок, учасників або розвідувачів, від 14 до 16 років, які виявляють ініціативу, є або хочуть бути в гуртковому чи курінному проводі і дістануть рекомендацію свого зв'язкового чи зв'язкової.

Чи хочеш поїхати на табір Золота Булава-ЗБ?

Якщо Ти готовий чи готова попрацювати над собою, довідатися про засади провідництва і повправляти їх на таборі, звернися до свого зв'язкового чи зв'язкової по інформації про ЗБ в 1996-му році.

Коли і де відбувається ЗБ?

Для юнацтва Канади і Америки, табір ЗБ відбувається щорічно. В 1996 році буде такий табір в Канаді. Табір ЗБ вперше відбувся в 1972-му році. В 1993 році відбувся перший табір ЗБ в Україні і від тоді, ЗБ в Україні відбувається щороку. Табори ЗБ не є великими. В Канаді число на таборах є від 30 до 50 осіб. В Україні в 1995-му році, на ЗБ в селі Дермань, Рівенської області було 55 юнацтва хоч кандидатів було багато більше. На таборі також було 12 членів булави. Є окремі підтабори для юнаків і юначок, але велика частина програми переводиться разом. Бувають спільні ватри чи прогульки. Часами один підтабір запрошує другий на спільну вечерю.

Яка програма табору ЗБ?

Програма табору дуже повна - нема вільної хвилини! Але ніхто не нарікає, бо заняття цікаві і різноманітні. Запитайтеся членів свого куреня, які вже були на ЗБ. На таборі є нагода добре навчитися як таборувати, випробувати цікаві теренові гри, навчитися як плянувати, організувати і переводити заняття для гуртка і для цілого табору. В програмі все є якась несподіванка - одного року це було вітроплавання, іншого - ширяк. Є нагода себе краще пізнати, гурторити і дискутувати. Булава завжди готова послухати ваші думки. На таборі всі - булава і юнацтво - вчаться як співпрацювати, а не наказувати.

„ЗОЛОТА БУЛАВА“

(посередній)
ст.пл. Катя Масник-
Дувако виховниця з
Канади, на таборі ЗБ в
Україні, серпень, 1995 з юнаками
з Івано-Франківська.

(згорі)
Виховниця
Оксана Заліпська
із своїм гуртком на
таборі ЗБ в Україні. Ірка
тримає булаву.

Для кого вишкіл новацьких братчиків і сестричок?

Щоб записатися на вишкіл, треба бути розвідувачем і мати 16 років. Вишкіл - це добра нагода довідатися чи Ти маєш здібність бути братчиком чи сестричкою і чи Ти справді любиш працювати із дітьми.

Як вишкіл виглядає?

Вишкіл відбувається літом продовж 11 днів на пластовій оселі. Учасники беруть участь у гутірках, майстернях, плянують зайняття для новацтва, ставлять ляльковий театр. Значить - вони роблять все, що допоможе їм провадити новацький рій. Часами навіть є час з'їсти, відпочити чи поплавати в озері.

Чи є щось особливо цікавого на вишколі?

Найцікавішою частиною вишколу це 3 дні практики з дітьми. Учасники переводять з дітьми те, що вони самі запланували - сходи́ни роя, прогилянки, ігри, теренові гри, розповіді, спів, вогники.

Якщо Тебе цікавить вишкіл, зголосися до гніздового чи референа новацтва в своїй станиці.

Про вишкіл братчиків і сестричок

пл.роз. Моніка Салій і пл.роз. Тереса Вавріков
членки гуртка „Підсніжки” II-го куреня ім.кн.Ольги у Вінніпегу
були на вишколі братчиків і сестричок на Пластовій Січі в липні, 1994.

Моніка вже четвертий рік працює як сестричка гуртка новаків „Тигри”. „На вишколі я навчилася як бути більш зорганізованою в своїй праці і як плянувати сходи́ни. Кожні сходи́ни повинні мати тему і до цієї теми повинна бути розповідь, гра і майстрування. Я зрозуміла вартість бути зорганізованою і новаци тепер до мене відносяться із більшою повагою. На вишколі я навчилася як втримати увагу новаків. Я також почула нові пісні які ми в Вінніпегу не знали. Я раджу іншим їхати на новацький вишкіл”

Тереса є сестричкою третій рік роя „Зозульки” в якому є 8 новачок. „Найбільше мені вишкіл поміг з плянуванням. Я зрозуміла вартість бути зорганізованою. Це навіть допомогло мені в школі, бо знаю, що мушу розплянувати свій час, зокрема тепер, коли маю більше роботи. Я навчилася багато нових гор, мовних і рухливих, і нові способи переводити зайняття: наприклад - вчити пісні через інсценізацію. Вишкіл дав мені самопевність. Тому, що ми вже працювали з новацтвом заки були на вишколі, ми краще розуміли про що там говорилося.”

Одного дня мене запитався мій брат Вовкулака, коли відбувається Вовкулача Мала Рада. Це не дивно, що він мене питався, але дивно, як він мене спитався. Я отримав записку на моєму комп'ютері електронічною поштою. Щоб йому відповісти, я помчав до Монреалю по „Вовкулачий Інформативний Листок”: пару разів цикнув мишкою і перед мною появилася Вовкулача домашня сторінка (*homepage*). Я це зробив вживаючи світову мережу або ВеВеВе (WWW), щоби викликати „Вовкулачий Інформативний Листок,” який знаходиться в Монреалі. Перешукавши графічно репрезентативну сторінку, я знайшов інформацію про Раду. Циц, цик, цик мишкою, я вже писав листа у відповідь. Написав адресу, потиснув „посилай” і лист помчав електронічними шляхами до брата Вовкулаки. Що це за технологія, що нею так легко орудувати? Це технологія комунікації, котра швидко поширюється по світі.

Інтернет або Мережа

Інтернет - це сполучення понад мільйона комп'ютерів по всьому світу, котрі розмовляють між собою. Чи хтось заложив дроти між всіма комп'ютерами? До певної міри так. Комп'ютери по світі є насправді сполучені комунікаційними дротами, але власниками цих дротів є різні люди, уряди, установи і фірми, які діляться своїми сполученнями. Інформація передається від одного пункту на інтернеті до другого, стрибаючи через інші пункти (комп'ютери). Моя електронічна записка могла мандрувати з Торонта, через Нью Йорк, Клівленд, Чікаго і Сан Франціско до Лос Анджелес. Хто керує інтернетом? Ніхто і всі. Інтернет - це анархія котра функціонує тому, що вона самодіяльна та самоуправляюча. Але кожний хто вживає інтернет притримується двох правил: не марнуй електронічні передачі і не роби те, що загрожує інтернетові.

Що я можу досягнути на інтернеті?

На інтернеті комп'ютери вживають спільну мову і тому можна посилати інформацію, отримувати інформацію і шукати інформацію. Щоб це робити існують спеціальні програми.

Світова мережа або ВеВеВе (World Wide Web)

Це найбільш популярна частина інтернету. На ній інформації можуть бути зображені графічно і сторінки з інформаціями є сполучені з іншими по цілому світі. Цю інформацію пишеться і передається гіпертекстом (*hypertext*). Наприклад, я читаю інформативний листок про Україну і в тексті є підкреслене слово в іншому кольорі, наприклад Пласт. Я можу цикнути мишку на цьому слові і комп'ютер покаже на екрані де ще знаходиться інформація про Пласт.

ст.пл.Роман Даревич, Вовкулака

Тут ми подали тільки частину допису друга Романа про інтернет. Якщо вас цікавить ця тема і хочете прочитати більше, а також дістати адреси українських і пластових домашніх сторінок, пришліть нам свою адресу і ми вам вишлемо ці інформації. Два приклади домашніх сторінок:

<http://world.std.com/~sabre/UKRAINE.html> - тут знаходяться сполучення до інших пунктів по світі де можна знайти інформацію на українські теми

<http://Altitude.CAM.ORG/~sac/vovkulaka.html> - сторінка Вовкулаків

Чи хтось з вас має свою домашню сторінку? Напишіть.

Лілія Підкопаєва

чемпіон

гімнастики

На світових змаганнях гімнастики в Японії в жовтні, 1995-го року, золоту медаль виграла 17-літня Лілія Підкопаєва з України. Лілія народилася в місті Донецьке, в східній Україні. Коли вона мала 5 років, її баба зацікавила гімнастикою. В 9 років, Лілія почала серйозно тренуватися під наглядом тренера Галини Лосінської, яка до сьогодні займається її тренінгом. Лілія була членом команди гімнастики СРСР але, коли Україна стала незалежною, Лілія вступила в команду України.

Вмісяці листопаді, 1995, в місті Гамільтоні коло Торонта, відбулися змагання гімнастики і журналіст Нестор Гула мав нагоду говорити з Лілією. Вона сказала, що рада, що може представляти Україну бо „для мене є багато можливостей в Україні як член української олімпійської команди.”

Лілія тренується 7 годин на день, 6 днів на тиждень в спортовому комплексі, що віддалений на годину їзди від Києва, де вона живе.

Устаткування комплексу - вся апаратура для гімнастики - придбана завдяки комітетам допомоги українським олімпійцям в Америці (дивись Юнак ч.1/1995)

Програма тренування не залишає Лілії часу на інші зайняття, казала вона „Коли я маю час, я читаю книжки і ходжу на балет.” Лілія вже закінчила середню школу. Ще наразі вона не знає, що буде робити коли закінчить змагатися, але цікавить її право і може буде адвокатом. „Від мене багато сподіються на Олімпіаді тому, що я першун української команди і всі хочуть, щоб я виграла в Атланті. Це мені сприймати тяжко і приємно в той сам час. Це важне для України, як хтось виграє. Такі успіхи підносять всю країну,” сказала Лілія.

Донецьке - де виростала Лілія - російськомовне місто але Лілія тепер вивчає українську мову. Вона знайома з Сергієм Бубкою, чемпіоном стрибки з жердиною, який також із Донецька. Лілія - світовий чемпіон гімнастики. Наступна ціль - золота медаль на Олімпіаді в Атланті.

ТУТ

Там

Новий Сокіл, Нью Йорк (ЗСА)

Ю

пл.роз.Аня Палахій, XXVIII-ий курінь, Клівленд

На окружне Свято Весни на Новому Соколі, 27-29 травня, 1995, приїхали станиці Баффало, Рочестер, Клівленд, Чікаго, Детройт і Ст.Кетеринс. Учасників було 129, а бурави около 30. В суботу рано, по відкриттю нас розділили на гуртки і вислали на „лісячий біг“. Вечером була вечірка, на якій всі танцювали і забавлялися. Ранком дівчата молилися, щоб дощ не падав, але без успіху - він впав, щей сильно. Було також зимно. Хоч ми в таку погоду не хотіли йти на прогульки - *white water rafting* і на коні - команда нас все одно вислала. Ми мерзли, тяжко веслували, тягнули човна, їздили на конях - і весь час творили спомини. Після повороту на оселю - померзли, брудні і голодні - ми побігли під туші або до кухні. Вечером зустрінулися на ватрі і з деякими друзями мусіли прощатися - Ст.Кетеринс і Чікаго. Вночі ляв дощ і рано було мокро. Ми спакували мокрий виряд і готовилися на закриття і несподіванку. Наша несподіванка була брати участь в параді *Memorial Day* у містечку *North Collins*. Наш табір помаширував по місті в одностроях і співав пісні, слова яких ніхто не розумів. Ми повернулись змучені на оселю і мусіли пакуватися, прощатися і брати останні знімки. Підчас подорожі додому, учасники нашої станиці переговорювали свої спомини із Свята Весни. Надіюся, що всі приїхали додому задоволені.

Там

ТУТ

(зліва): Марта Мудра, Мелінія Кострик, Романя Кулик, Христі Ліщинська, Віра Сливинська, Тамара Полянська, Таня Мудра (клячуть): Катруся Раковська, Аня Палахій, Наталя Кострик

На марші в параді в містечку *North Collins*

пл.роз. Наталя Кострик, ХХУІІІ-ий курінь, Клівленд

Два гуртки в станиці - „Незабудьки” і „Троянди” здають ІІІ-ий етап і підготували цікаві проєкти. Баль деб'ютанток мав відбутися в лютому і „Незабудьки” рішили зробити чайок для деб'ютанток. Аня намалювала і написала запрошення. Ми часто зустрічалися плянувати програму і меню на чайок, який мав відбутися два тижні перед балом. На меню були різні чаї, тісточка, піца з яриною, пляцок, канапки, шоколадні квадрати, хліб із пимони і з мармолядою і шкотські тісточка. Ми журилися: чи буде замало їжі? чи юначки прийдуть? В день чайку всі в моїм гуртку - Аня Палажій, Люба Кордуба, Татіяна Задойна і подруга Таня Кравс - принесли то, що мали принести. Ми представили деб'ютанток: Міцю Захарій, Мелянію Комарянську, Галя Мудру і Соню Желем. Підчас чайочку ми говорили про ескортів, суконки і про інші дівочі речі. Місяць пізніше, гурток „Троянди” зорганізував куховарську зустріч. Всі в курені принесли їжу і переписи, з яких „Троянди” зробили куховарську книжку. Ми всі зіли їжу і голосували котра була найсмачніша. Ті, що виграли, дістали несподіванки.

Юначки, які організували змаг, були: Таня Мудра, Галя Мудра, Марта, Мудра, Катруся Раковська і Міця Захарій. Нам було приємно підготувати чайочок і куховарську зустріч і ми надіємося, що наші проєкти дадуть іншим станицям ідеї на свої проєкти.

ТУТ

1-ий ряд: Христя Ліщинецька, Тамара Полянська, Теніана Задойна, Люба Кордуба, Міця Захарій, Аня Палажій, Марта Мудра
2-ий ряд: Романа Кулик, Наталя Кострик, подруга Таня Кравс, Меланія Кострик, Галя Мудра

ТУТ

Марта Мудра і Катруся Раковська

ЮНАК - журнал пластового юнацтва видає Видавництво Пласт ЗСА-Канада для всього юнацтва по світі. Передплати пластунів в Канаді і ЗСА треба полагоджувати через КПСтаршину свого краю. Всі інші передплати можна надсилати до Адміністрації Видавництва. Річна передплата: \$25 (амер).

Матеріали до цього числа ЮНАК-а подали: ст.пл.Катя Масник-Дувалко, ст.пл.Христя Назаревич, ст.пл.Ярема Луців, пл.сен.Орест Жаровський, ст.пл.Лада Гарух, ст.пл.Таня Соханівська, пл.сен.Роса Сливинська, ст.пл.Ксеня Козак, ст.пл.Любко Хабурський, пл.роз.Оля Дисяк, ст.пл.Марта Мармаш, пл.сен.Оля Ткачук, ст.пл.Ярина Ференцевич, Віктор Гогулінський, ст.пл.Зоряна Зобнів, пл.сен.Ліза Чмола, ст.пл.Даміян Гандзій, ст.пл.Евген Дувалко, пл.роз.Маркіян Микитюк, ст.пл.Роман Даревич, Нестор Гула, пл.роз.Наталя Кострик, пл.роз.Аня Палахій, ст.пл.Адя Гордієнко, пл.сен.Всеволод Соколик, ст.пл.Андрій Гарматій.

Наше листування

Дорогий редакторе,
Нам дуже подобається новий вигляд Юнак-а. На нашу думку, новий Юнак краще виглядає, бо має багато кольору і, назагал, новий формат дуже привабливий. Статті написані гарними шрифтами, хоч декілька надруковані яким чорнилом на чорному тлі, не дуже виразні. Знімки дуже цікаві. Коли бачимо своїх знайомих на знімках а потім читаємо відповідні статті, Ваш журнал колись вживав труднішу мову і через те ми його зрозуміти і напевно частіше будемо читати.

читати. Статті тепер більше про людей і тим цікавіші. Нам подобаються статті „Гри” як і також частина про „Здоров'я”. Найкраще нам подобається „Сторінка Сестрички і Братчика” тому, що маємо подібні пригоди і проблеми як інші юнаки і юначки. Нам цікаво знати більше про юнацтво в інших місцевостях світу. Поздоровляємо Вас за Ваш успіх, за вигляд Юнак-а! В імені нашого гуртка присилаємо малий даток (\$40.00) на пресовий фонд Юнак-а.
Скоб!

пл.роз.Маркіяна Ілюк, пл.уч.Харитя Білаш, пл.роз.Зеня Мартинків,
пл.роз.Ірка Мацюк, гурток „Волошки”
Едмонтон.

Поправка

В останньому числі ЮНАК-а на сторінці Провідництва опущено наступні дані про восьмого скоба, пл.скоба Марка Федоровича (Носороги, XI-ий курінь):

Написав скрипт до сценки про українську музику на Орликіяду в 1993 році і на тій Орликіяді його іменовано Гетьманичем. „Пластом я цікавився від дитинства. Може це тому, що в моїй родині багато пластунів: тато, мама, вуйко, дві тети, два стрийки а тепер сестра Таня є юначкою а брат Данилко - новаком. В новацькому гнізді я пізнав товаришів-пластунів і з ними я товаришую до нині... Найбільша честь зустріла мене восени 1993 року коли на Орликіяді мене іменували Гетьманичем. Хочу, щоб мої товариші разом зі мною вступили до одного куреня старших пластунів, щоб ми продовжували наші товариські зв'язки які почалися ще в новацтві 10 років тому.”

Табір Прихильників „Школа Молодих Вовків”

**Де: Урочище Гнилий Потік, коло селища Славське
Львівської області, Україна
Коли: 1-го до 15-го липня, 1995
Комендант: ст.пл. Андрій Гарматій, Львів**

курінь ім. Дмитра Донцова, Київ

МОЛОДІ ВОВКИ

гурток „Білі ворони”, Рівне

гурток „Ягуари”, Львів

Поправка:

В ч.2 Юнака опущено деякі інформації про СВ на Вовчий Тропі:
Цьогорічне Свято Весни-Свято Юрія (27-29-го травня, 1995) святкували 113 учасників із різних станиць та мішаних куренів - Албані, Ньюарк, Нью Йорк, Нью Брансвік, Пасейк і Філядельфія. Програма свята була підготовлена і переведена старшо-пластунськими куренями „Спартанки” і „Лісові Чорти”. Учасники змагалися у „Великій Грі” - трьоденній тереновій грі - під кличем „Хто ми є”. Вислід точкування на святі був такий: 1-ше місце: XX-ий курінь юначок з Ньюарку і мішаний курінь з Нью Брансвіку; 2-ге місце: У-ий курінь юнаків з Ньюарку.

Читайте в наступному числі про:

Небезпеки в природі

Як подаватися на працю

Конкурс фотографій

Підготовку до таборів

